

Marin Preda

BIOGRAFIE

*Intocmit : Stoica Flaviu
cls. a IX-a G
Colegiul National
" Emanuel Gojdu "*

Pe 15 august 1922 Marin Preda se naste la Silistea Gumești, Teleorman. El va urma scoala primara in satul natal.

In septembrie 1937, tatal sau il trimite la scoala din Abrud, apoi la cea din Cristur -Odorhei.

In 1940, scoala pe care o urma Marin Preda, se inchide, si acesta se muta la Bucuresti.

In 1941, la terminarea scolii, el nu se mai intoarce in satul sau natal, ci devine corector la revista "Timpul".

Intre 1943 -1945 Marin Preda este in armata. Aceasta experienta va fi descrisa in operele de mai tarziu.

In 1945 Marin Preda este corector la ziarul "Romania Libera".

In 1952 este redactor al revistei culturale "Viata Romaneasca"

In 1956 Marin Preda primeste premiul de stat pentru romanul "Morometii".

In 1957, Marin Preda face o excursie in Vietnam. La intoarcere, se opreste la Pekin.

Intre 1960-1961 citeste marii romancieri ai lumii. El este fascinat de William Faulkner.

In 1965, Marin Preda traduce cartea " Ciurma " a lui Albert Camus.

In 1968, Marin Preda este ales vice presedinte al Uniunii Scriitorilor.

In 1970 devine director al editurii Cartea Romaneasca, si tot atunci, impreuna cu Nicolae Gane, traduce romanul lui Feodor Dostoievski, " Demonii".

In 1971, romanul lui Marin Preda " Marele Singuratic", primeste premiul Uniunii Scriitorilor.

In 1974, Marin Preda este ales membru corespondent al Academiei Romane.

In 1976, apare a editia a doua a romanului " Marele Singuratic ".

In 1977, Marin Preda publica " Viata ca o prada ", un roman amplu despre cristalizarea constiintei unui artist.

In 1980 este publicat ultimul roman al lui Marin Preda, ” Cel mai iubit dintre pamanteni “.

Pe 16 mai 1980, Marin Preda moare in conditii stranii.

Scriitor care apara conditia literaturii realiste, Marin Preda considera ca, in afara unor notiuni ca istorie, adevar, realitate, proza n-ar avea nici un inteles. El insusi cultica o literatura inspirata din realitatile contemporane, abordand teme morale sau existentiale intr-un stil epic de mare densitate, care astazi a asezat proza romaneasca pe terenul solid al observatiei psihologice.

“ Singurul lucru de care-mi amintesc foarte bine este ca la varsta de 13 ani am devenit constient de mine. Tocmai citisem ” Biblia “ si “ Descartes “ pe islaz.

Marin Preda

“ Recitesc insemnarile lui Marin Preda despre arta si observ doua categorii de obsesii : una se refera la posibilitatea operei de a recupera totalitatea fiintei umane, alta priveste actul de creatie ca atare. A scrie este pentru el, ca pentru Sartre, a descoperi sensul plenitudinii si totalitatii care exista in om, a face ca individul sa se simta esential in raport cu universul, Preda nu-i un om al fragmentului, este un om al totalitatii, ca Malraux, Camus si, inca o data, ca Sartre. “

Eugen Simion, -“Sfidarea retoricii ”

In anul 1977, cand toata lumea astepta de la Marin Preda sa predea romanul "Delirul", el a inceput sa scrie o "carte grea" cum spunea el. La intrebarile reporterilor, el raspunzand evaziv: "da, scriu ceva, o sa vedem, sa mai asteptam, voi face destainuiri la momentul potrivit ...".

Marin Preda, dupa cum se stie, scria foarte greu si mai ales foarte incet. Scrisul nu era deloc pentru el o desfatare. Alti scriitori zburda pe hartie, stiu dinainte cate volume vor scrie si publica planul lor amanuntit, dand si datele de executie. Marin Preda face parte din alta categorie. Scrisul este pentru el, inainte de orice, o incercare a spiritului, o imensa concentrare a fiintei. Un chin lung, o panda aproape neomenasca. "Cel mai iubit dintre pamanteni", a fost scris de exemplu in decursul a trei ani.

Prozatorul modern a descoperit ca sentimentele nu sunt libere, ca pasiunile cele mai inalte sunt inlantuite de circumstante. Nu este prima oara cand Marin Preda studiaza aceste relatii. In "Risipitorii", "Intrusul", "Imposibila intoarcere", "Marele singuratic", chiar in "Delirul", aflam multe din temele de acum tratate partial intr-un anume roman, reluate, reformulate in altul.

In "Intrusul" si in "Marele singuratic", relatia dintre individ si istorie (in ideea ca istoria nu are intotdeauna dreptate) constituie tema privilegiata.